

[Sundhedsministeren]

De nærmere regler om fastsættelse og opkrævning af gebyrer fastsættes af sundhedsministeren efter drøftelse med de kommunale parter og berørte interesseorganisationer.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg skal herved tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af realkreditlov og lov om stempelafgift m.v. (Foranstaltninger til imødegåelse af tvangsauktioner samt stimulering af omsætningen af ejerboliger).

(Lovforslag nr. L 3).

Lovforslaget indeholder en forlængelse af den såkaldte boligpakke, som Folketinget vedtog i juni (lov nr. 367 af 8. juni 1990) og forlængede i august (lov nr. 584 af 20. august 1990). Sigtet med at forlænge ordningen endnu et halvt år er at videreføre den stimulering af ejendomsmarkedet, som boligpakken har medvirket til.

Boligpakken indeholder 3 elementer. For det første gives der valgfrihed mellem 20-årige og 30-årige ejerskiftelån og fritagelse for stempelafgift i forbindelse med handel med ejerboliger til helårsbrug. For det andet en hjælpeordning for tvangsauktionstruede. Endelig indeholder boligpakken mulighed for at ombytte 20-årige mix-lån til 30-årige mix-lån.

Lovforslaget indebærer, at der permanent gives adgang til valgfrihed mellem 20-årige og 30-årige ejerskiftelån ved handel med ejerboliger. Fritagelsen for stempelafgift foreslås forlænget med 6 måneder, således at handel frem til 30. juni 1991 er fritaget for stempelafgift.

Dernæst foreslås ansøgningsfristen for omprioritering af tvangsauktionstruede ejendomme og fristen for låneudbetaling forlænget tilsvarende med 6 måneder.

Lovforslaget indeholder en ændring vedrørende ombytning af tvangsauktionstruede boligejeres lån. Der stilles herefter ikke krav om, at en del af lånet skal placeres efter alle andre lån i prioritetsrækkefølgen. Ændringen tager sigte på at hjælpe flere tvangsauktionstruede boligejere inden for den fastsatte kvote på 5.000.

Endvidere gives der mulighed for at medfinansiere omkostninger i forbindelse med ombytning af 20-årige mix-lån til 30-årige.

Boligpakkens forlængelse med 6 måneder vil medføre et provenutab (mindreindtægt) vedrø-

rende stempelafgift, der skønsmæssigt anslås til 600 mio. kr. Regeringen forventer, at de partier, der er parate til at gennemføre forlængelsen, også vil bidrage til at finde den nødvendige finansiering på finansloven for 1991.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Skatteomlægninger).

(Lovforslag nr. L 4).

Forslag til lov om ændring af forskellige afgiftslove. (Afgiftsomlægninger m.v.).

(Lovforslag nr. L 5).

Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer og gæld (kursgevinstloven) og forskellige andre skattelove. (Finansielle kontrakter samt fordringer og gæld).

(Lovforslag nr. L 6).

Forslag til konkursskattelev.

(Lovforslag nr. L 7).

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove og konkursloven. (Underskud ved tvangsakkord uden for konkurs og gældssanering uden for konkurs m.v. og ændringer som følge af konkursskattelev).

(Lovforslag nr. L 8).

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Ophævelse af dobbeltbeskatningen af aktieudbytte).

(Lovforslag nr. L 9).

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v. og forskellige andre skattelove. (Ændring af hovedaktionærbeskatningen).

(Lovforslag nr. L 10).

Forslag til lov om ændring af lov om en børnefamilieydelse. (Forhøjelse af ydelsesbeløb).

(Lovforslag nr. L 11).

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Forskning og udvikling).

(Lovforslag nr. L 12).

Det samlede hovedsigte med lovforslagene er at gennemføre skattelettelser for brede lønmodtagerkredse for derved at skabe grundlag for en overenskomstfornyelse med meget lave

[Skatteministeren]

lønstigninger. Lovforslagene indeholder desuden finansiering af skattelettelsen.

Baggrunden for forslagene er, at regeringen anser en lettelse af personskatterne i kombination med meget lave lønstigninger ved de kommende overenskomstforhandlinger for at være afgørende for, at Danmarks lønkonkurrenceevne fortsat kan forbedres. Kun herigennem kan der sikres en varig forbedring af beskæftigelsen og en højere økonomisk vækst, samtidig med at den positive udvikling på betalingsbalancen fastholdes.

Regeringen foreslår, at bundfradraget for 6 pct.-skatten i 1991 hæves fra de nuværende 155.100 kr. til 200.000 kr. med fortsat fuld overførselsret mellem ægtefæller.

Langt hovedparten af de fuldtidsbeskæftigede betaler i dag 6 pct.-skat, men over halvdelen af 6 pct.-skatteyderne har sådanne indtægtsforhold, at den foreslåede forhøjelse af bundfradraget vil bevirke, at de ikke længere skal betale 6 pct.-skat. Disse skatteydere opnår således en egentlig sænkning af marginalskatten.

Foruden lettelsen af 6 pct.-skatten foreslår regeringen at nedsætte a-kassekontingentet og at forhøje børnefamilieydelse.

Som et led i den begyndende afgiftstilpasning er der desuden afsat en pulje på 1 mia. kr. til nedsættelse af punktafgifterne på grænsehandelsfølsomme varer.

Selskabsskatten foreslås nedsat fra 40 pct. til 38 pct. Desuden foreslås det, at selvstændigt erhvervsdrivende, der kan benytte virksomhedsordningen, på ny får mulighed for at blive beskattet med samme skattesats som aktie- og anpartsselskaber. Det sker ved, at virksomhedsskatten sænkes fra 50 pct. til 38 pct.

Forslagene om lettelser i personskatterne m.v. er fuldt finansieret ved omlægninger i skatte- og afgiftssystemet.

Blandt omlægningerne er fjernelsen af nogle uhensigtsmæssigheder i skattesystemet, f.eks. i forbindelse med beskatningen ved konkurs og akkord og mulighederne for skattespekulation ved lånefinansierede investeringer i værdipapirer i udenlandsk valuta (de såkaldte »austral-dollar-arangementer«).

Der er lagt stor vægt på at fjerne eller ændre skatteregler, som forvrider virksomheders og andres økonomiske dispositioner. En række af finansieringsforslagene er endvidere motiveret med, at der skabes bedre overensstemmelse mellem forholdene i Danmark og resten af EF.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslagene, skal jeg anbefale disse til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Styrket beskæftigelsesindsats for unge under 25 år m.v.).

(Lovforslag nr. L 15).

Indførelse af ungdomsydelsen for de under 20-årige, der modtager kontanthjælp, er det første led i gennemførelse af aktivlinien.

Det er derfor naturligt, at næste led i en forstærket aktiverende indsats koncentrerer sig om unge mellem 20 og 25 år.

På grundlag af arbejdet i Fase 2-udvalget stiller regeringen derfor følgende forslag, der tager sigte på at fremme og udbygge den aktiverende indsats for de 20-24-årige, der modtager passive ydelser:

1. Kontanthjælpsreglerne for unge under 23 år justeres således, at de unge skal have indtægter i en længere periode, før de er berettigede til at få kontanthjælp efter samme regler som personer over 23 år.

2. Ungdomsydelsen udvides med en årgang, således at kommunerne får pligt til at tilbyde beskæftigelse mod ungdomsydelse til unge under 21 år.

3. For de lidt ældre unge foreslås indført en beskæftigelses- og uddannelsesordning. Ordningen går ud på, at kommunalbestyrelsen får pligt til at give modtagere af kontanthjælp, der er fyldt 21 år, og som er under 25 år, et tilbud om uddannelse eller beskæftigelse, når de modtager kontanthjælp på grund af ledighed. Pligten til at give tilbud indtræder, når den unge har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på 12 måneder. Økonomien i ordningen tilrettelægges således, at kommunerne i gennemsnit kan give de unge tilbud efter 9 måneders ledighed.

Den pligtmæssige beskæftigelse har et gennemsnitligt omfang på 30 timer pr. uge i 5 måneder. Dette forslag, der foreslås at træde i kraft den 1. januar 1992, skal ses i sammenhæng med arbejdsministerens forslag til ændring af lov om kommunal beskæftigelsesindsats, hvorefter kommunen eller amtskommunen får hjemmel til at fastsætte arbejdstiden på beskæftigelsesprojekter for unge under 25 år.